

Newsletter Podatkowy

NEWSLETTER | Wydanie # 4 - Czerwiec 2010

Szanowni Państwo,

Przekazujemy Państwu kolejny Newsletter Podatkowy, w którym omawiamy ostatnie zmiany przepisów i wybrane przez nas najciekawsze orzeczenia sądów wydane w ostatnim okresie. Zwracamy szczególną Państwa uwagę m.in. na szeroko komentowaną w prasie niedawną uchwałę NSA, zgodnie z którą abonamenty medyczne, z których często korzystają pracownicy firm, powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem PIT.

Tym z Państwa, którzy prowadzą transakcje usługowe z podmiotami powiązanymi polecamy zapoznanie się z aktualnym wyrokiem NSA, interpretującym sposób dokonywania identyfikacji transakcji podlegających wymogom dokumentacyjnym.

Zapraszam do lektury!

Krystyna Szydłowska

WSTĘP

W NUMERZE

- ➔ **Ceny transferowe - Obowiązek sporządzenia dokumentacji podatkowej w przypadku refakturowania oraz umów dotyczących wielu świadczeń** str. 2
- ➔ **Firmy muszą pobierać PIT od pakietów medycznych** str. 3
- ➔ **Wartość gadżetów reklamowych bez PIT-8C podwyższona ze 100 do 200 zł.** str. 3
- ➔ **Przychody z najmu - Zawiadomienie o najmie rozpoczynanym w ciągu roku** str. 4
- ➔ **Spółka wypłacająca dywidendę w formie niepieniężnej nie musi wykazywać przychodu do opodatkowania** str. 4
- ➔ **Fakturę możesz wysłać e-mailem lub faksem** str. 4
- ➔ **Kolejny negatywny wyrok dotyczący wydatków na emisję akcji** str. 5
- ➔ **Nowy typ skargi w postępowaniu sądowoadministracyjnym - skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia** str. 5

Ceny transferowe - Obowiązek sporządzenia dokumentacji podatkowej w przypadku refakturowania oraz umów dotyczących wielu świadczeń

Wątpliwości dotyczące zastosowania limitów określonych w art. 9a

W opinii Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrażonej w dwóch wyrokach z 17 maja 2010 r. (sygn. III SA/Wa 2132/09, 2133/09) artykuł 9a ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (updop) określający limity, po przekroczeniu których należy sporządzać dokumentację transakcji z podmiotami powiązanymi jest niejednoznaczny. W związku z tym, uzasadnione wydawać się mogą wątpliwości podatnika sformułowane we wniosku o interpretację indywidualną dotyczące zawieranej z udziałowcem umowy o współpracę w zakresie m.in. obsługi administracyjnej, obsługi kadrowej (HR), doradztwa finansowego i usług marketingowych. Umowa obejmuje również usługi obsługi księgowej, zarządzania systemami informatycznymi, a także dodatkowe usługi marketingowe oraz telekomunikacyjne nabywane przez udziałowca na rzecz spółek zależnych od podmiotów trzecich.

Wynagrodzenie za każdą z faktycznie świadczonych usług ustalone zostało odrębnie w oparciu o mechanizm kalkulacyjny uwzględniający specyficzne dla danej usługi parametry/wskaźniki (np. liczbę pracowników spółki dla usług obsługi kadrowej). Z kolei refakturowane kosztów zakupu usług zewnętrznych oparte jest o faktyczne koszty usługi dla danej spółki, bez doliczania marży. Przy zastosowaniu tego rodzaju rozliczeń spółka – udziałowiec de facto jedynie przerzuca koszt usług zewnętrznych (w cenie ich zakupu) nie dokonując żadnego świadczenia na rzecz podmiotów zależnych.

Limity dokumentacyjne w odniesieniu do łącznej wartości świadczeń

Zdaniem podatnika potwierdzonym przez organy podatkowe, z uwagi na fakt, iż każda ze świadczonych w ramach umowy o współpracę usług stanowi odrębne świadczenie, dla którego ustalona została odrębna cena, limit 30 tys. EUR wskazujący na obowiązek sporządzenia dokumentacji należy odnosić do każdej z powyższych usług odrębnie. Zdaniem Izby Skarbowej oraz sądu zgodnie z art. 9a updop obowiązek sporządzania dokumentacji podatkowej dotyczy transakcji, których łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza określone kwoty limitów. Powyższe oznaczają, iż przesłanką obowiązku dokumentacyjnego jest wartość transakcji lub grupy transakcji realizowanych z podmiotem powiązanym w momencie, gdy nastąpi przekroczenie w roku podatkowym określonych poziomów (w tym przypadku 30 tys. EUR). W sytuacji, gdy umowa uzależnia kształtowanie się poziomu cen od czynników przyszłych (uwzględnianych w mechanizmie kalkulacji), nieznanymi w dacie zawarcia kontraktu, istotną okolicznością jest rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym danemu kontrahentowi łączna kwota wymagalnych świadczeń.

Za wskazaną powyżej interpretacją przepisów dokonaną przez organy podatkowe przemawia wykładnia celowościowa, albowiem odrębne traktowanie każdego ze świadczeń o w istocie podobnym charakterze tj. usług wspierających działalność podmiotów zależnych w poszczególnych obszarach, mogłoby prowadzić do obejścia przepisów o obowiązku dokumentowania transakcji z podmiotami powiązanymi poprzez wydzielenie drobnych świadczeń i ustalenie odmiennego wynagrodzenia za każde z nich.

Refakturowanie usług podlega obowiązkowi dokumentacyjnemu

W omawianej sprawie organy nie zgodziły się ze stanowiskiem podatnika, iż w przypadku refakturowania kosztów usług zewnętrznych nie doliczając marży, nie można uznać, iż czynność ta stanowi transakcję w rozumieniu artykułu 9a podlegającą obowiązkowi dokumentacyjnemu, spółka jest bowiem jedynie podmiotem pośredniczącym pomiędzy właściwym usługodawcą, a rzeczywistym nabywcą – użytkownikiem. Zdaniem Izby Skarbowej potwierdzonym przez sąd, refakturowanie należy traktować jako odprzedaż uprzednio zakupionych usług po kosztach, co tym

samym można uznać za równoznaczne ze świadczeniem zakupionej uprzednio usługi. W świetle powyższej interpretacji pomiędzy udziałowcem a spółkami zależnymi dochodzi do zawarcia transakcji, której strony w związku z powyższym obowiązane są do sporządzenia dokumentacji podatkowej z tytułu refakturowanych świadczeń.

Umowy o współpracy o zbliżonym charakterze, w szczególności pod względem zakresu usług oraz mechanizmu kalkulacji ceny są powszechnym rozwiązaniem stosowanym przez podmioty powiązane w praktyce gospodarczej, a zatem w świetle ostatnich wyroków znaczna grupa podmiotów powinna dokonać weryfikacji pod kątem spełnienia obowiązku dokumentacyjnego w odniesieniu do tego rodzaju umów i uzyskiwanych świadczeń.

Firmy muszą pobierać PIT od pakietów medycznych

Zgodnie z uchwałą NSA z 24 maja b.r. (sygn. II FPS 1/10) firmy są zobowiązane do poboru podatku dochodowego od abonamentów medycznych od swoich pracowników.

Sąd podkreślił, że pracownik, któremu firma wykupiła pakiet medyczny zyskuje konkretne świadczenia, stanowiące określone przysporzenie podatkowe. Sąd nie zgodził się z argumentacją, że pracownik może być objęty pakietem wbrew swojej woli, gdyż zawsze przysługuje mu prawo rezygnacji z tego świadczenia.

Pragniemy zwrócić uwagę, iż urzędy skarbowe rozpoczęły zbieranie danych o pakietach medycznych wykupionych przez pracodawców dla swoich pracowników. Urzędy skarbowe zwróciły się do centrów medycznych z Warszawy, aby do końca czerwca sporządziły i przekazały wykaz osób prawnych, które wykupiły u nich abonamenty medyczne dla swoich pracowników. Na liście ma się znaleźć nie tylko nazwa firmy, ale także adres jej siedziby, data zawarcia umowy, wysokość miesięcznych płatności oraz liczba osób fizycznych, które umowa obejmuje.

Wartość gadżetów reklamowych bez PIT-8C podwyższona ze 100 do 200 złotych

20 maja b.r. weszła w życie nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (updof) na mocy której ci przedsiębiorcy, którzy w ramach prowadzonych działań promocyjno-marketingowych rozdają gadżety reklamowe nie będą musieli wystawić PIT-8C osobom, którym gadżety są wręczane, o ile wartość gadżetu nie przekroczy 200 zł.

Obecnie obowiązuje limit 100 zł. i jeżeli wartość świadczenia przekroczy ten limit firmy są zobowiązane do sporządzenia informacji PIT-8C. Podwyższenie limitu na pewno ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej i choć częściowo zwolni przedsiębiorców (dla gadżetów do 200 zł.) z uciążliwego obowiązku informacyjnego, znacznie ograniczającego działania promocyjno-reklamowe.

Przychody z najmu - Zawiadomienie o najmie rozpoczynanym w ciągu roku

Na mocy nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (updof), która weszła w życie 20 maja, zostały wprowadzone korzystne zmiany dla osób, którzy zaczynają uzyskiwać przychody z najmu (np. mieszkania) w ciągu roku podatkowego.

Do tej pory by być opodatkowanym ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych według korzystnej, wprowadzonej od początku roku stawki 8,5 % bez względu na wielkość osiągniętych przychodów podatnicy musieli złożyć oświadczenie o wyborze tej formy najpóźniej na dzień przed uzyskaniem przychodu z tego tytułu. Podatnicy często nie wiedząc o tym obowiązku za późno informowali o najmie fiskusa i tracili prawo do ryczałtu. Obecnie na mocy zmian będą mogli zgłosić do urzędu chęć wyboru opodatkowania ryczałtem także po podpisaniu umowy najmu i przyjęciu pieniędzy aż do dnia powstania obowiązku zapłaty pierwszego zryczałtowanego podatku z tytułu uzyskanego czynszu (tj. do 20 dnia następnego miesiąca).

Spółka wypłacająca dywidendę w formie niepieniężnej nie musi wykazywać przychodu do opodatkowania

Tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (WSA) w wyroku z dnia 29 kwietnia 2010 r. (III SA/Wa 374/10).

Sprawa dotyczyła wniosku o interpretację przepisów prawa podatkowego. Spółka zwróciła się z pytaniem do Ministra Finansów czy dywidenda przekazana wspólnikowi w formie prawa do znaku towarowego stanowi przychód spółki w rozumieniu art. 12 ust. 1 updop. Zdaniem spółki przekazanie dywidendy w formie niepieniężnej nie powoduje po stronie spółki powstania przychodu do opodatkowania. Kodeks spółek handlowych przewiduje zarówno wypłatę dywidendy w formie pieniężnej, jak i niepieniężnej. Izba Skarbowa w Warszawie nie zgodziła się ze stanowiskiem spółki i sprawa trafiła do sądu. WSA orzekł, iż spółka, która płaci dywidendę, nie uzyskuje przysporzenia majątku. Zdaniem WSA nie ma podstaw, aby wypłata dywidendy w formie pieniężnej wywoływała inne skutki niż przekazanie jej w formie niepieniężnej. Rozstrzygnięcie nie zapadło jednogłośnie i nie można wykluczyć, że sprawa będzie budziła kontrowersje.

Fakturę możesz wysłać e-mailem lub faksem

Faktura wysłana e-mailem lub faksem jest tak samo ważna, jak faktura w formie papierowej. Tak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) w wyroku z dnia 20 maja 2010 r. (II FSK1444/09).

Wyrok jest przełomowy, ponieważ do tej pory sądy odrzucały możliwość przesyłania faktur VAT nieopatrzonych podpisem elektronicznym. NSA uznał, że podatnik może wystawiać faktury za pomocą programów komputerowych, wysłać je pocztą elektroniczną w postaci plików pdf, ale ich przechowanie musi odbywać się u odbiorcy w formie wydruku papierowego. Odbiorca faktury otrzymanej e-mailem lub faksem będzie miał prawo do odliczenia VAT z takiej faktury, z tym że fakturę powinien wydrukować i zarchiwizować e-maila, w którym została przesłana faktura.

Kolejny negatywny wyrok dotyczący wydatków na emisję akcji

Naczelny Sąd Administracyjny orzekł w wyroku z dnia 14 kwietnia 2010 roku (II FSK 1990/08), że wydatki spółki związane z wejściem na Giełdę Papierów Wartościowych są związane z kapitałem zakładowym, a nie przychodem, zatem nie mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów.

NSA nie zgodził się z wydanym w I instancji wyrokiem WSA w Warszawie, który stwierdził, że koszty związane z przygotowaniem prospektu emisyjnego, koszty doradztwa prawnego i finansowego, koszty usług świadczonych przez dom maklerski oraz inne koszty i opłaty związane z wejściem na Giełdę Papierów Wartościowych nie wiążą się z przychodami otrzymanymi na podwyższenie kapitału zakładowego. Zdaniem WSA wydatki te spełniają wymogi przewidziane dla uznania ich za koszt uzyskania przychodów i nie zostały przez ustawodawcę wyłączone z katalogu kosztów uzyskania przychodów, zatem spółka ma prawo zaliczyć je w koszty podatkowe. NSA uchylił wyrok w całości i stwierdził, że biorąc pod uwagę, iż środki pieniężne otrzymane na utworzenie lub powiększenie kapitału zakładowego nie stanowią przychodów podatkowych, należy uznać, iż wydatki związane z podwyższeniem kapitału podatkowego nie mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Wyrok NSA jest kolejnym odmawiającym podatnikom prawa do kwalifikowania kosztów emisji akcji jako kosztów podatkowych. Stanowisko to jest powszechnie krytykowane przez specjalistów z zakresu prawa podatkowego. Jedynym ośrodkiem, który konsekwentnie prezentuje odmienne od NSA stanowisko jest Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, który uznaje, że celem emisji akcji jest pozyskanie dodatkowych środków finansowych, a co za tym idzie zwiększenie zdolności do konkutowania na rynku. Zatem wydatki te są nakierowane na zwiększenie przychodu, który będzie potencjalnie uzyskany w wyniku rozszerzenia działalności ze środków z kapitału zakładowego.

Nowy typ skargi w postępowaniu sądowoadministracyjnym - skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia

Dnia 10 kwietnia 2010 r. weszły w życie nowe przepisy Ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 285 a – 285 l), wprowadzające nowy typ skargi: skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Skarga ta przysługuje od prawomocnych wyroków Wojewódzkich Sądów Administracyjnych (dalej: WSA) oraz od wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA), jednakże w tym drugim przypadku skarga jest możliwa tylko wtedy, gdy niezgodność z prawem wyroku NSA jest konsekwencją rażącego naruszenia norm prawa Unii Europejskiej.

Nowa skarga może być szczególnie atrakcyjna dla przedsiębiorców, którzy w wyniku negatywnych prawomocnych wyroków administracyjnych nienależnie zapłacili należności podatkowe lub celne. Orzeczenie przez NSA o niezgodności prawem prawomocnego orzeczenia otwiera bowiem drogę do dochodzenia naprawienia szkody wyrządzonej przez wydanie tego orzeczenia, na drodze powództwa cywilnego. Podstawą do wypłacenia odszkodowania jest roszczenie z art. 417¹ § 2 Kodeksu cywilnego.

Uprawdopodobnienie szkody

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje od prawomocnego orzeczenia WSA, jeśli przez jego wydanie została stronie wyrządzona szkoda. W skardze należy uprawdopodobnić wyrządzenie szkody: określić jej postać oraz czas powstania, wreszcie wykazać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie można natomiast wnieść skargi, jeśli szkoda jeszcze nie powstała.

Wyczerpanie środków prawnych

Co do zasady skarga przysługuje stronie, jeśli wyczerpała ona uprzednio wszystkie środki prawne do jego podważenia. Wynika to z faktu, iż skarga ta jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i jest możliwa dopiero wtedy, gdy zmiana lub uchylenie skarżonego orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków nie było i nie jest możliwe. Skarga jest zatem niedopuszczalna, gdy strona świadomie zrezygnowała z wniesienia skargi kasacyjnej lub też gdy strona z własnej winy nie mogła skorzystać z tego środka. Wyjątkowo, mimo niewyczerpania środków prawnych, strona może wnieść skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli niezgodność ta wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Niezgodność z prawem

Kolejnym elementem skargi jest wskazanie przepisu prawa, z którym prawomocne orzeczenie jest niezgodne. W grę wchodzi tu zarówno naruszenie prawa materialnego jak i przepisów postępowania, które spowodowały niezgodność orzeczenia z prawem. Przykładowo naruszeniem takim mogą być **oczywiste błędy sądu** czy **rażące naruszenie zasad interpretacji przepisów**. Natomiast do stwierdzenia, iż orzeczenie jest niezgodne z prawem nie wystarczy, iż sąd wybierze jedną z możliwych interpretacji prawa, w przypadku przepisu, którego treść dopuszcza możliwość różnych wykładni, a za każdą z nich przemawiają uzasadnione argumenty. Orzeczenia nie można uznać za niezgodne z prawem tylko dlatego, że wiodąca linia interpretacyjna po wydaniu tego orzeczenia uległa zmianie.

Termin na złożenie skargi

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia można wnieść do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie 2 lat od dnia uprawomocnienia się tego orzeczenia. Reguła ta dotyczy orzeczeń, które uprawomocniły się od dnia wejścia w życie nowych przepisów, tj. od dnia 10 kwietnia 2010 r. Ustawodawca przewidział również szczególną regułę, dotyczącą orzeczeń, które stały się prawomocne w okresie od 1 stycznia 2004 roku do 1 kwietnia 2010 roku. W przypadku tych orzeczeń skargę będzie można wnieść w ciągu 2 lat od wejścia w życie ustawy nowelizującej, czyli do dnia 10 kwietnia 2012 roku.

Wymogi formalne

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega opłacie stałej, która wynosi obecnie 500 zł. Podobnie jak skarga kasacyjna podlega przymusowi adwokackiemu – sporządzić ją może m.in. adwokat, radca prawny, doradca podatkowy – w sprawach dotyczących obowiązków podatkowych.

Informujemy, że treści zawarte w niniejszym biuletynie mają ogólny charakter i nie zastępują szczegółowego doradztwa w indywidualnej sprawie.

Jak zamówić Newsletter Podatkowy?

Newsletter Podatkowy jest bezpłatnym miesięcznikiem dotyczącym zagadnień podatkowych.

W celu subskrypcji, prosimy o wysłanie e-maila na adres: podatki@mazars.pl z podaniem:
Imienia i nazwiska
Stanowiska
Nazwy firmy.

Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania takich informacji w przyszłości prosimy odesłać e-mail z tematem „NIE” na adres podatki@mazars.pl

Kontakt:

Krystyna Szydłowska
Dyrektor
k.szydłowska@mazars.pl

Urszula Zarębska
Manager
u.zarebska@mazars.pl

Dział Doradztwa Podatkowego
Mazars
Ul. Piękna 18
00-549 Warszawa
Tel. : +48 22 25 55 200
E-mail : podatki@mazars.pl
www.mazars.pl